

LXXIX.

Forslag til Lov

om

det offentlige Fattigvæsen.

(Forelagt den 24de November 1888 af Folkethingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds, [Thorup]).

Kapitel I.

Om Forsørgelsespligten.

§ 1.

Det Offentlige er pligtigt til at komme Enhver til Hjælp, forsaavidt og saalænge han ikke er i Stand til at forskaffe sig og Sine det Nødvendige til Livets Ophold eller til Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, dog imod Erstatning af den eller dem, som det ifølge nedenstaaende Regler paahviler at forsørge eller understøtte den Paagjældende.

§ 2.

Saalænge Ægtefættet ikke er endelig ophævet, er Manden pligtig til at forsørge sin Hustru, selv om de ikke leve sammen og uden Hensyn til, om der bestaar Formuesællesskab imellem dem. En lige Forpligtelse paahviler Hustruen til at forsørge Manden, saalænge det ægtefætlige Samliv ikke er ophævet ved Separationsbevilling.

§ 3.

Forsørgelse og hver især af dem ere forpligtede til at forsørge deres ægte Børn, indtil disse have fyldt det 18de Aar. Samme Forpligtelse, som Forsørgelse saaledes have til at forsørge deres ægte Børn, har Moderen mod sine uægte Børn; Faderen er pligtig til i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler at yde Underholdningsbidrag til sine uægte Børn.

§ 4.

Den Pligt til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, som den ene Ægtefælle har overfor dens ægte eller uægte Børn af andre Forbindelser eller overfor dens Stedbørn (§ 5), paahviler, saalænge Ægtefættet bestaar, begge Ægtefæller som en af dette flydende Forpligtelse.